

[Justitsministeren.]

Med hensyn til bidragsfondens udlånsvirksomhed foreslås denne administreret af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, og det forudsættes, at der fortsat stilles bevillinger til rådighed til de formål, der hidtil har været varetaget ved tilskud og udlån fra bidragsfonden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvillig behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af tinglysningsloven*.

Forslaget har til formål at skabe mulighed for at indføre lørdagslukning på dommerkontorerne i lighed med, hvad tilfældet er på de fleste andre offentlige og private kontorer.

Efter tinglysningslovens § 14 skal dokumenter indføres i dagbogen, efterhånden som de anmeldes til tinglysning, og dagbogen skal for hver søgnedag give en fortegnelse over alle dokumenter, der er indleveret til tinglysning den pågældende dag. Disse bestemmelser må forstås således, at tinglysningskontorerne skal holdes åbne for indlevering af dokumenter til tinglysning på alle hverdage, således også på lørdage, hvor dommerkontorerne i øvrigt er lukkede.

Det må antages at være uden væsentlig betydning, at dokumenter kan indleveres til tinglysning på lørdage. Jeg har derfor fundet det ubetænkeligt at ændre loven, således at der kan indføres lørdagslukning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk*.

I lov nr. 283 af 18. juni 1969 om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk blev der for første gang givet bestemmelser om sådan sygdomsbekæmpelse her i landet. Det blev bestemt i loven, at forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1971-72.

Efter at loven var vedtaget, blev der af det udvalg, som i henhold til loven skal bistå landbrugsministeren med administration af lovens bestemmelser og de i medfør af loven fastsatte bestemmelser, udstedt en bekendtgørelse og et regulativ, hvorefter sygdomsbekæmpelse kunne iværksættes. De erfaringer, der er indhøstet under bekæmpelsesarbejdet i den forløbne tid, tilsiger ikke ændring af lovens bestemmelser, og revisionen foreslås derfor udskudt i 5 år.

Jeg henviser i øvrigt til de lovforslagets ledsagende bemærkninger og indstiller lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Her ved tillader jeg mig at fremsætte *forslag til lov om Lønmodtagernes Garantifond*.

Den 10. november 1970 fremsatte medlemmer af socialdemokratiet forslag til lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Ved førstebehandling den 2. december 1970 fik forslaget hovedprincip en positiv modtagelse, medens der fremkom en del bemærkninger til forskellige enkeltheder i forslaget.

Det forslag, som nu er fremsat, har samme sigte som det i 1970 fremsatte, men ved udarbejdelsen af forslaget er der taget hensyn til synspunkter, der fremkom under forhandlingen i 1970.

Forslaget går ud på, at der etableres en garantiordning omfattende samtlige lønmodtagere.

Forslaget indeholder en præcisering af de tilfælde, i hvilke ordningen skal finde anvendelse, nemlig dels tilfælde af konkurs m. v., dels — uden for sådanne situationer — tilfælde, hvor en virksomhed ophører og det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet.

Lovforslaget indeholder desuden en præcisering af de krav, ordningen skal omfatte, med nøje tilknytning til konkurslovens regler om privilegium for lønkrav m. v.

Det er fundet ønskeligt, at ikke blot tilvejebringelsen af de nødvendige midler til fondens virksomhed kunne ske med bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, men at også fondens administration i øvrigt kunne henlægges til denne institution.

Der har været forhandlet med Arbejds-

[Arbejdsministeren.]

markedets Tillægspension herom, og jeg er glad for at kunne sige, at ATP meget beredvilligt har erklæret sig parat til at påtage sig begge opgaver.

Herefter vil Lønmodtagernes Garantifond efter forslaget blive en selvstændig, selvvejende institution, hvis ledelse vil blive identisk med ATPs ledelse, hvilket igen vil sige, at såvel lønmodtagernes som arbejdsgivernes organisationer er repræsenteret i ledelsen.

Bestemmelsen om midlernes tilvejebringelse går ud på, at arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, til dækning af fondens udgifter, herunder administrationsudgifter, betaler et årligt bidrag, der beregnes på grundlag af bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med den usikkerhed, der er med hensyn til, hvilke udgifter ordningen vil medføre, er det fundet hensigtsmæssigt at bestemme, at regler om bidraget, herunder dets størrelse og regulering, fastsættes af arbejdsministeren.

I forbindelse hermed må også nævnes den bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren bemyndiges til som lån af statskassen at stille de fornødne midler til rådighed til ordningens første år. Det vil, da det er foreslået, at ordningen træder i kraft 1. april 1972, sige finansåret 1972-73.

Herved muliggøres det at indhøste et begrænset erfaringsmateriale, inden bidraget første gang skal fastsættes.

En udskydelse af bidragsfastsættelsen er i øvrigt også begrundet i, at ATP må have en rimelig tid til at tilrettelægge bidragsopkrævningen.

Forslaget om at knytte bidragspligten til betaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, uanset at der ikke betales bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension for lønmodtagere under 18 år og over 67 år, er begrundet i administrative hensyn. Denne begrænsning i bidragspligten er uden betyd-

ning for lønmodtagernes adgang til at opnå betaling fra fonden, idet samtlige lønmodtagere, som jeg allerede har nævnt, er omfattet af ordningen.

Idet jeg i øvrigt, herunder om de nærmere enkeltheder i lovforslaget, henviser til forslaget bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Kjær): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om investeringskonti*.

Lovforslaget er en nydannelse i dansk skattelovgivning, idet forslaget vil gøre det muligt for lønmodtagere at opskyde tidspunktet for beskatning af opsparede reserver. For erhvervslivet er adgangen til afskrivninger, investeringsfondshenlæggelser m. v. en nødvendighed, hvis den fælles levestandard stadig skal forøges. Lovforslaget tilsigter, at alle — lønmodtagere som erhvervsdrivende, der ikke eller kun i begrænset omfang kan udnytte de gældende regler — får adgang til skattefri henlæggelse af reserver med senere investering for øje.

Med en enkelt begrænset undtagelse — lønmodtageres adgang til hensættelse på etableringskonti — fastlåser vor skattelovgivning lønmodtagerne som lønmodtagere. Den her foreslåede ordning vil have den virkning, at en lønmodtager med opsparede ubeskattede reserver i en given situation langt lettere kan gå ind i direkte aktive erhvervsinvesteringer, f. eks. ved køb af virksomhed eller andel i nyinvesteringer.

Lovforslaget går i korthed ud på, at en skatteyder skal kunne indsætte indtil 10.000 kr. årligt på en særlig konto med den virkning, at denne del af indtægten ikke medregnes i årets beskatningsgrundlag. Beskatningen finder først sted i det eller de år, da beløbet hæves til forbrug.

Mit parti var imod afskaffelsen af kapitalbindingskonti, da de forårsagede en betyde-